

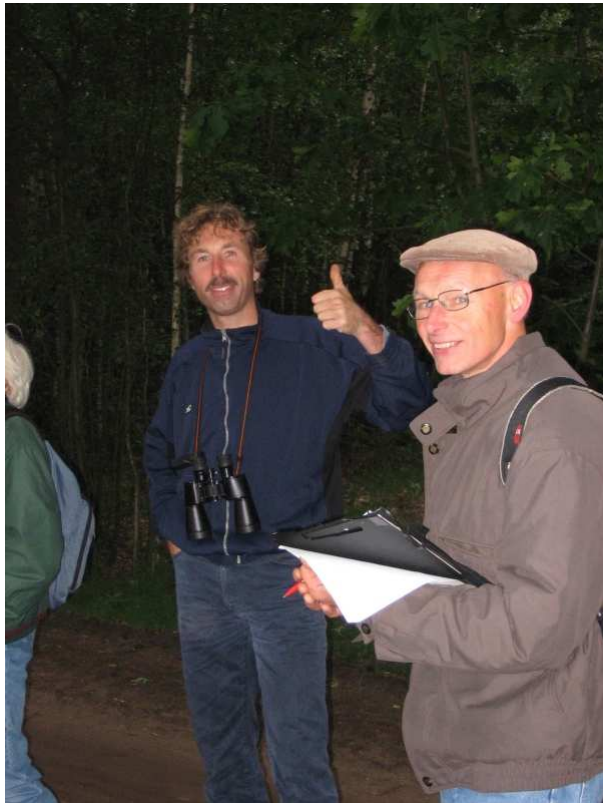
BMP Needse Achterveld 2006

Ook in 2006 is er elke 2 weken geteld in het Achterveld. Op deze manier proberen we vast te stellen hoeveel vogels van elk soort hier broeden. In het najaar van 2005 is het Achterveld uitgebreid en zijn er grote percelen afgegraven. Interessant natuurlijk om te kijken wat er dan gebeurt.

Op dit afgegraven perceel werden meerdere malen kleine plevieren waargenomen, er hebben zelfs kleine plevieren gebroed.

Alles wordt natuurlijk zorgvuldig genoteerd en waar zouden we zijn zonder Willy?

We hebben veel van hem geleerd en doen dat nog steeds!

Han en Irene Molenveld, Bert Breukers en Kees van Rijn zijn ook vaak van de partij, bewondering voor deze mensen die zo vroeg uit de veren gaan. Dit alles gebeurt onder de bezielende leiding van Jan Breukers, die ook bijna geen enkele keer afwezig is.

Behalve op vogels letten we ook op andere zaken. Wat dacht je van een vossenhol met vossendrol en daar in de buurt een afgekloven hazenboutje?

Regelmatig kwamen deze nieuwsgierige paarden achter ons aan. Ze wilden zo graag geaaid worden. Ze zaten dan ook onder de muggenbulten en teken....

De jeneverbessen hebben behoorlijk geleden onder de loodzware, natte sneeuw die in november 2005 is gevallen. Toch namen we ook hier weer boompiepers, geelgorzen, grote bonte en groene specht en goudvinken waar.

Dopheide groeit in laaggelegen, vochtige plaatsen, zoals natte duinvalleien, moeras- en veengrond, natte gedeelten van heidevelden en in bossen. De Dopheide lijkt op de struikheide, maar deze laatste heeft de bladen tegenoverstaand in plaats van in kransen. De plant kan een hoogte van 20-60 cm bereiken. Dopheide bloeit van juli tot september

Eenarig wollegras (*Eriophorum vaginatum*) is een polvormende vaste plant, die behoort tot de Cypergrassenfamilie en staat op de Nederlandse Rode lijst van planten als vrij zeldzaam en matig afgenomen.

Begin juli sprongen er veel van dit soort kikkertjes rond. Het is de (algemene)bruine kikker of de heikikker. Op de foto is dat helaas niet te determineren. Het RAVON schrijft hierover:

Volwassen dieren kunnen eveneens makkelijk met de bruine kikker worden verwisseld. Het meest belangrijke kenmerk is de graafknobbel aan de basis van de kleine teen van de achterpoot, die bij de heikikker aanmerkelijk groter,

ronder en harder is. De lichte rugstreep is een ander opvallend kenmerk van de heikikker, deze rugstreep wordt aan weerszijden begrensd door een rij langwerpige zwarte gekleurde wratjes. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat er heikikkers zijn zonder die rugstreep en bruine kikkers met rugstreep; een niet al te betrouwbaar determinatie kenmerk dus. Ook heeft de heikikker een "spitsere" snuit dan de bruine kikker.

De graafknobbel is bij de heikikker bijna net zo lang als de afstand van de graafknobbel tot de punt van zijn teen. Bij de bruine kikker is de afstand van de graafknobbel tot de punt van zijn teen tot wel 2 keer groter dan de graafknobbel zelf.

Ook zonnedaauw groeit in het Achterveld.

De plant staat op de Nederlandse Rode lijst van planten als algemeen voorkomend, maar zeer sterk afnemend en wordt daarom wettelijk beschermd .

De plant vangt kleine insecten (voornamelijk vliegen) en spinnen . Het doet dit door middel van bladeren die voorzien zijn van klierharen waarop aan het uiteinde een druppeltje kleverige afscheiding zit (de 'dauw'). Als een vliegje op het blad landt kleeft het vast, het blaadje rolt zich vervolgens langzaam op om de prooi te verteren.

In het Achterveld bloeit ook de klokjes gentiaan, een vrij zeldzame verschijning. Een vlinder, het gentiaan blauwtje heeft een heel specifieke relatie met de klokjesgentiaan. Deze

vlinder zet haar eitjes af op de ongeopende bloemen van de klokjesgentiaan (*Gentiana pneumonanthe*). Hierbij hebben de vrouwtjes een voorkeur voor de hoogst gelegen knoppen van gentianen die boven de vegetatie uitsteken. Vanuit het

ei vreten de rupsen zich na ruim een week een weg door de eiwand naar het vruchtbeginsel van de gentiaan. Hier verblijven de rupsen enige weken. Door onderlinge concurrentie om voedsel tussen de rupsen, overleeft een deel van de rupsen dit niet.

Na het verlaten van de gentianenknoop laat de rups zich op de grond vallen. Onder gunstige omstandigheden wordt de rups nu door een knooppmier van het genus *Myrmica* geadopteerd. In Nederland en Vlaanderen betreft dit hoofdzakelijk de bossteekmier (*M. ruginodis*), maar de ruwknooppmier (*M. scabrinodis*) en de rode steekmier (*M. rubra*) zijn alternatieve waardmieren. Afhankelijk van de omstandigheden verblijven de rupsen tot de volgende zomer of een jaar langer in het mierennest. Uit een enkel mierennest

kunnen tot wel 20 vlinders te voorschijn komen, maar meestal is het er een handvol. De vlinders moeten zien zo snel mogelijk het nest te verlaten omdat ze vanaf het moment van uitkomen als indringers worden gezien en daarom heftig worden aangevallen.

Er is een speciale website aan het gentiaanblauwtje gewijd, [klik hier](#).

